

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนส่วนมากตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างอาหารที่บริโภคกับพัฒนาการทางกายและทางสติปัญญามานานแล้ว แต่เพิ่งจะได้มีการค้นคว้ากันจริงจังเมื่อไม่นานมานี้

สกริมชอ¹ (Scrimshaw) พบว่า อาหารที่เรารับประทานนั้นมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของมนุษย์ ในเด็กที่ขาดอาหาร อัตราการเจริญเติบโตของร่างกายจะหยุดชะงักและพัฒนาการของกระดูกจะช้าลง เจลลิฟฟ์² (Jelliffe) สรุปว่า การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายนั้น ได้รับอิทธิพลจากทั้งพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมคือการถ่ายทอดลักษณะทางชีววิทยา ซึ่งหมายถึงส่วนต่างๆที่เป็นองค์ประกอบของอินทรีย์ ซึ่งจะถ่ายทอดจากบิดามารดาไปสู่บุตรหลาน ลักษณะที่ได้รับการถ่ายทอดนั้นจะผ่านมาจากยีน (genes) ส่วนสิ่งแวดล้อม หมายถึงผลรวมของภาวะภายนอกและองค์ประกอบภายนอกต่างๆที่มีศักยภาพพอที่จะมีอิทธิพลต่ออินทรีย์ เช่น สิ่งแวดล้อมขณะอยู่ในครรภ์ รวมทั้งอากาศ ฤดูกาล ระดับฐานะเศรษฐกิจทางสังคม นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคต่างๆ การกระทบกระเทือนทางจิตใจ เป็นต้น อย่างไรก็ตามในบรรดาสีสิ่งแวดล้อมทั้งหลายนี้ ปัจจัยที่สำคัญมากสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย คือ โภชนาการ

---

¹ Nevin S. Scrimshaw, and E. Gordon, (eds) Malnutrition Learning and Behavior, (Cambridge: MIT Press, 1968.)

² D.B. Jelliffe, The Assessment of the Nutritional Status of the Community, (Geneva: World Health Organization, 1966),

โภชนาการ หมายถึง ผลรวมของขบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต การคงอยู่และการซ่อมแซมของสิ่งมีชีวิต³

โภชนาการแบ่งได้เป็น 3 ระดับคือ

1. โภชนาการดี หมายถึง การบริโภคอาหารครบมาตรฐานและการใช้สารอาหารให้เป็นประโยชน์ได้ดีที่สุด มีการเติบโตของอวัยวะ หรือมีการซ่อมแซม อวัยวะทำงานตามปกติตามสมรรถภาพ
2. โภชนาการปานกลาง หมายถึง ผู้ที่อยู่ในสภาพไม่มีโรค เป็นภาวะของร่างกายที่อาจมีสุขภาพดำรงอยู่ได้ แต่มีโอกาสที่จะเกิดอันตรายได้ง่าย การเจริญเติบโตในบุคคลนั้นเกิดขึ้นได้แต่ใช้เวลาานาน
3. โภชนาการไม่ดี เป็นภาวะที่ร่างกายขาดสารอาหารสำคัญๆ การเสื่อมโทรมในสุขภาพของผู้นั้นจะเกิดขึ้นปรากฏอาการของโรคขาดสารอาหาร ซึ่งทำให้การเจริญเติบโตของร่างกายหยุดชะงัก

ในการที่จะจัดว่าบุคคลใดมีภาวะโภชนาการอยู่ในระดับใดอาจใช้วิธีการดังนี้⁴

1. การวัดสัดส่วนของร่างกาย (Nutrition Anthropometry) เป็นการวัดเกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านร่างกายหลายอย่างและส่วนประกอบทั้งหมด เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดเส้นรอบศีรษะ เส้นรอบอก เส้นรอบแขน และไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขน (Triceps skin-fold)
2. การตรวจร่างกาย เป็นการตรวจสอบหาความผิดปกติที่สำคัญๆ อันเป็นเครื่องชี้ถึงภาวะการขาด เช่น การตรวจผิวหนัง ตา ปาก ฟัน ลิ้น เหงือก กล้ามเนื้อ ไคโรกระดูกและอื่นๆ เช่น การเต้นของหัวใจ ตรวจความดันโลหิต และระบบประสาท เป็นต้น

³Ethel Austin, Martin, Roberts Nutrition Work with Children, (Chicago: The University of Chicago Press, 1967.) p. 2.

⁴อมรา จันทรากานนท์, โภชนศาสตร์และโภชนบำบัด, (พระนคร: ไทยพิทยา, 2512), หน้า 285.

3. การตรวจสอบกายวิภาคของอวัยวะโดยตรง เช่น การตัดอวัยวะบาง
ส่วนที่มีพยาธิสภาพมาตรวจ

4. การตรวจสอบหาสารอาหารในร่างกายทางชีวเคมี เช่น การหาโปรตีน
ไวตามิน และเกลือแร่ต่าง ๆ ในโลหิตและปัสสาวะว่ามีปริมาณสูงต่ำมากน้อยเพียงใด

5. การตรวจสอบอาหารบริโภค (Dietary intake) เพื่อให้ทราบว่า
แต่ละคนกินอาหารอะไรบ้าง มีสารอาหารครบถ้วน ถูกต้องส่วน ใดปริมาณเพียงพอ
กับความต้องการของร่างกายหรือไม่

เจल्लीฟ⁵ เสนอว่า ขนาดของร่างกายตามอายุ โดยเฉพาะส่วนสูง น้ำหนัก
เส้นรอบแขน และไขมันใต้ผิวหนังเป็นครรชนซึ่งภาวะโภชนาการเป็นอย่างดี การที่ใช้การ
วัดสัดส่วนของร่างกายเป็นครรชนภาวะโภชนาการของเด็ก เพราะว่า

น้ำหนัก นอกจากเป็นผลรวมของความสูง ขนาดของร่างกาย กระดูก สัต
ส่วนของไขมัน และกล้ามเนื้อ น้ำหนักยังเป็นครรชนที่ดีที่สุดในระหว่างครรชนที่ใช้วัดสัดส่วน
ส่วนของร่างกาย ซึ่งบอกอาการขาดอาหารพวกโปรตีนและแคลอรี เพราะน้ำหนักเป็น
เครื่องชี้ถึงพลังงานที่เก็บสะสมไว้ แสดงถึงพัฒนาการของกระดูกและการเจริญเติบโต
ของร่างกาย แต่อย่างไรก็ตามการใช้น้ำหนักเป็นครรชนซึ่งภาวะโภชนาการก็ยังมีขีดจำกัด
คือ ถ้าน้ำหนักของร่างกายเกินร้อยละ 20 จากระดับปกติแล้วแสดงว่ามีภาวะโภชนาการ
ที่ไม่ดี จัดว่าเป็นโรคอ้วน (obesity) เป็นต้น

ความสูง เป็นผลรวมของส่วนประกอบ 4 อย่าง คือ ขา กระดูกเชิงกราน
กระดูกไขสันหลังและกระดูก เป็นการแสดงถึงพัฒนาการของกระดูก ซึ่งจะสัมพันธ์
กับอาหารที่รับประทาน ผู้ที่ได้อาหารดี มีสารอาหารครบถ้วนและมีปริมาณเพียงพอ
กระดูกจะพัฒนาการไปได้ดี ส่วนผู้ที่ขาดอาหารพัฒนาการของกระดูกจะช้าหรือมีการหยุด
งัก

⁵Jelleffe, op. cit., 66-77.

ไขมันโคคิวหนิงบริเวณต้นแขน เป็นการวัดไขมันซึ่งแสดงถึงพลังงานที่สะสมไว้
ไขมันโคคิวหนิงบริเวณต้นแขนจะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเห็นได้ชัดมาก
เส้นรอบแขน เป็นการวัดปริมาณของกล้ามเนื้อ พบว่าผู้ที่ขาดอาหารพวกโปรตีน
แคลอรี กล้ามเนื้อจะมีพัฒนาการช้าหรือมีการทำลายของกล้ามเนื้อ
แม้ว่ากรณีภาวะโภชนาการโดยวิธีวัดสัดส่วนของร่างกาย จะสามารถบอกถึง
ระดับโภชนาการได้ แต่ก็มีข้อจำกัดเพราะว่ากรณีเหล่านี้ยังถูกกำหนดโดยองค์ประกอบ
ทางพันธุกรรม

ความหมายของเชาวน์ปัญญา ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้อย่างต่างกัน คือ

เกิมบาลด์วิน⁶ (Baldwin) ได้ให้นิยามของคำว่า เชาวน์ปัญญา คือ ความ
สามารถที่จะรับรู้ แต่ปัจจุบันความคิดรวบยอดของเชาวน์ปัญญาขยายกว้างออกไปมากขึ้น
หมายถึงความสามารถในการเรียนรู้ ความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่
การมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การให้เหตุผล และพฤติกรรมอื่นๆ ที่มีเป้าหมาย
แต่สำหรับเวคสเลอร์⁷ (Wechsler) เชาวน์ปัญญาหมายถึง ความสามารถในการกระทำ
ของแต่ละบุคคลที่มีเป้าหมาย การคิดอย่างมีเหตุผลตลอดจนถึงความสามารถที่จะสัมพันธ์
กับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยมีความเห็นตรงกับเวคสเลอร์ที่ว่า เชาวน์ปัญญาไม่ได้หมายถึงเฉพาะแต่การ
รับรู้เท่านั้น แต่จะหมายรวมถึงคุณภาพของพฤติกรรมของบุคคลทั้งหมด

ในการที่จะประเมินคุณภาพของเชาวน์ปัญญานั้น ทำได้โดยการวัดความสามารถ

⁶ J.M. Baldwin, Dictionary of Philosophy and Psychology,
(New York: The Macmillan Co., 1902).

⁷ David Wechsler, The Measurement and Appraisal of Adult
Intelligence, (4 th.ed. Baltimore: Williams & Wilkins, 1958), p. 5.

เหล่านี้หลาย ๆ ด้าน โดยอาศัยทฤษฎีสติปัญญาซึ่งมีสามทฤษฎีเป็นพื้นฐาน⁸ ซึ่งได้แก่

1. ทฤษฎีตัวประกอบเดียว (Single Factor Theory) ของบิเนต์ (Binet) ซึ่งเชื่อว่าสติปัญญาของคน คือ ความสามารถในการแก้ปัญหา

2. ทฤษฎีสองตัวประกอบ (Two Factor Theory) ของสเปียร์แมน (Spearman) สเปียร์แมนนำแนวคิดมาจากของบิเนต์ สเปียร์แมนเสนอว่า ความสามารถทางสติปัญญาทั้งหมดเป็นหน้าที่ของตัวประกอบ 2 อย่าง คือ ตัวประกอบทั่วไป (General factor หรือ G - factor) และตัวประกอบเฉพาะ (Specific factor หรือ S - factor) ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล ปรากฏในกิจกรรมเฉพาะอย่าง⁹

3. ทฤษฎีตัวประกอบพหุคูณ (Multiple Factor Theory) ปัจจุบันมีหลักฐานว่า มีองค์ประกอบอื่น ๆ นอกจากองค์ประกอบที่เข้ามามีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบทางสติปัญญา โดยเทอร์สโตน¹⁰ (Thurstone) ได้ทำการวิเคราะห์ตัวประกอบ ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าสติปัญญาประกอบด้วยตัวประกอบที่เรียกว่าสมรรถภาพพื้นฐานทางปัญญาของมนุษย์ (Primary Mental Abilities) 7 ตัวประกอบ คือ

- 3.1 ตัวประกอบทางคณิตศาสตร์ (Number factor - N)
- 3.2 ตัวประกอบทางภาษา (Verbal factor - V)
- 3.3 ตัวประกอบทางมิติสัมพันธ์ (Space factor - S)
- 3.4 ตัวประกอบความคล่องในการใช้คำ (Word Fluency factor - W)
- 3.5 ตัวประกอบในการใช้เหตุผล (Reasoning factor - R)
- 3.6 ตัวประกอบในการจำ (Rote memory factor - M)

⁸H.J. Butcher, Human Intelligence: Its Nature and Assessment, (London: Barnes Noble, Inc.,) pp. 243 - 272

⁹Ibid.,

¹⁰L.L. Thurstone, T.G. Factorial Studies in Intelligence Psychomotor, (Monogs; No.2,) p. 941.

3.7 ตัวประกอบทางความสามารถในการรับรู้ (Perceptual factor - P) สำหรับเวคสเลอร์¹¹ (Wechsler) มีความเห็นว่าเป็นการสร้างแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเวคสเลอร์สำหรับเด็กมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่ว่า สติปัญญาไม่สามารถจะถูกแยกบุคคลิกภาพที่เหลือได้ นั่นคือ สติปัญญาเป็นผลของการรวมหน่วย ซึ่งต่างกับของเทอร์สโตนที่เห็นว่าสติปัญญาประกอบด้วยตัวประกอบต่าง ๆ

บุคคลที่มีเชาวน์ปัญญาสูงการแสดงพฤติกรรมเป็นไปอย่างฉลาด สามารถจะเรียนหาเหตุผล รู้จักนำความคิดมาใช้ให้เป็นประโยชน์ และรู้จักที่จะจัดการกับสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในชีวิต¹² ผลที่ตามมาคือกลุ่มชนและชาตินั้นเจริญในที่สุดด้วยเหตุนี้ สังคมจึงให้ความสำคัญกับเชาวน์ปัญญามาก มีการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างมากมาย แต่สิ่งหนึ่งที่พบว่ามีส่วนในการพัฒนาเชาวน์ปัญญาของมนุษย์ น่าจะเป็นอาหาร เพราะว่าอาหารเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเซลล์สมอง ซึ่งสมองของมนุษย์จะเจริญเติบโตได้โดยการเพิ่มจำนวนเซลล์และขนาดของเซลล์ แม้ว่าอาหารจะมีความสำคัญเพียงไรก็ตาม ก็ยังมีคนให้ความสนใจกันน้อย ดังเห็นได้จากผู้มีภาวะโภชนาการที่ไม่ดี ซึ่งมีอยู่ในประชากรถึงหนึ่งในสอง หรือสองในสามของประชากรทั้งหมดของโลก¹³ ปัญหา¹³นี้ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่น่าสนใจอย่างยิ่ง

ทฤษฎีและการวิจัยที่เกี่ยวข้องของ

การวิจัยเรื่องนี้โดยตรง ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน แต่มีการวิจัยและข้อเขียนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้อยู่หลายด้าน คือ

การศึกษาเกี่ยวกับแบบทดสอบทางจิตวิทยา ผลการวิจัยพบว่า การขาดอาหาร

¹¹ Dawid Wechsler, *op. cit.*, p. 5.

¹² Raymond F. Gale, *Development Behavior*, (London: the Callier - Macmilland Limited, 1969), p. 381.

¹³ อมรา จันทราภานนท์, เรื่องเดิม, หน้า 2.

อย่างมาก จะทำให้การเจริญเติบโตของร่างกายหยุดชงัก และถ้าใช้แบบทดสอบทาง
สติปัญญา กับเด็กพวกนี้ ผลที่ได้ก็จะต่ำกว่าเด็กที่ได้รับอาหารดี ดังเช่น สโตช และสมิท¹⁴
(Stoch and Smythe) ที่ทำการศึกษาเด็กนิโกร อเมริกัน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 21 คน
ที่มีอายุระหว่าง 10 เดือน ถึง 3 ปี เมื่อแรกเริ่มของการศึกษา ไม่มีเด็กคนไหนที่มี
อาการทางพยาธิสภาพทางกายอย่างเด่นชัด กลุ่มเด็กทั้งสองมีข้อแตกต่างกันที่ภาวะโภชนา
การ ซึ่งพิจารณาจากความสูง น้ำหนัก เส้นรอบศีรษะ กลุ่มที่ได้รับการตัดสินว่าได้อาหาร
ดี คือเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูในสถานเลี้ยงเด็กตลอดวัน เพราะเด็กเหล่านั้นจะได้รับอาหาร
ที่พอเพียง และมีวิตามินเพิ่มเติม ส่วนเด็กที่ได้รับอาหารไม่เพียงพอจะพบในระยะแรก
อายุประมาณ 1 ปี การทดสอบทำทางกันในช่วงเวลา 6 เดือน ถึง 12 เดือน ถึงแม้ว่า
ครอบครัวของกลุ่มเด็กที่มีอาหารดีความีแนวโน้มที่จะมีรายได้มากกว่า มีอัตราการงานนอย
กว่า และได้รับการศึกษาสูงกว่าเล็กน้อย เด็กทั้งสองกลุ่มก็ยังจัดอยู่ในชั้นที่มีรายได้น้อย
ในระดับกรรมกรที่ไม่มีความชำนาญ และจากการวัดเชาวนปัญญาของพ่อแม่ของกลุ่มเด็กทั้ง
สอง โดยใช้แบบทดสอบของราเวน แมทริกซ์ (Raven Matrices Test) ก็พบว่าพ่อ
แม่ทั้งสองกลุ่มมีเชาวนปัญญาและมีระดับเลขคณิตของคะแนนดิบไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
สำหรับในเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี การทดสอบเชาวนปัญญาใช้แบบทดสอบวัดพัฒนาการทาง
สติปัญญาของเด็กของเกสเซิล (Gesell Infant Scale of Mental-Development)
ในเด็กอายุ 2 ถึง 6 ปี ใช้แบบทดสอบทางสติปัญญาของเมอร์เรลล์ พาลเมอร์ (Merrell-
Palmer Test) ส่วนเด็กอายุ 6 ปี ขึ้นไปได้รับการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบเป็นราย
บุคคลของสภาการศึกษาแห่งชาติอเมริกัน ซึ่งมีรากฐานมาจากมาตรของบิเน็ต ไชโฮย
(Binet Simon Scale) และทุกครั้งที่ได้รับการทดสอบจะมีการวัดสัดส่วนของร่างกาย
ซ้ำทุกครั้งด้วย

---

¹⁴M.B. Stoch, and P.M. Smythe, Undernutrition During Infancy and Subsequent Brain Growth and Intellectual Development, Archive of Disease in Childhood, 38 (1963), p. 546.

ผลการวิจัยพบว่า ในทุกระดับอายุเด็กที่มีความสูง น้ำหนักตัวและขนาดของศีรษะต่ำ จะมีค่าเฉลี่ยของเขาวงมัญญาค่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของเด็กที่มีความสูง น้ำหนักตัวและขนาดของศีรษะสูงที่ได้รับอาหารดีกว่า ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยนี้จะพบว่ามีความสัมพันธ์กันคงที่ตลอดเวลาที่ทำการสังเกต และในการทดสอบครั้งสุดท้ายพบว่ามีความแตกต่างกันถึง 22.62 คะแนน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ครรชนภาวะโภชนาการมีความสัมพันธ์กับเขาวงมัญญา

จากการศึกษาแบบภาคตัดขวาง (cross - sectional study) และการศึกษาแบบติดตามระยะยาว (longitudinal study) ของรามอส-กาลเวน¹⁵ (Ramos - Galven) ก็ได้ผลเช่นเดียวกัน รามอส-กาลเวนได้สร้างตารางชี้วัดการของน้ำหนักและส่วนสูงตามอายุของเด็กเม็กซิกันขึ้น เขาชี้ให้เห็นว่าน้ำหนักและส่วนสูงตามจริงของเด็กเม็กซิกันนั้น เป็นผลมาจากการขาดโปรตีนแคลอรีในระดับปานกลาง และจากการศึกษาต่อไป โดยนำความสามารถในการปฏิบัติ (Performance) ของเด็กที่ได้รับจากแบบทดสอบซึ่งคัดแปลงมาจากของเทอร์แมน-เมอร์ริล (Terman - Merrill Test) และคัดแปลงให้เข้ากับสภาพชนบทมาทดสอบกับเด็กที่ขาดอาหาร ซึ่งแยกมาโดยใช้ตารางชี้วัดการเป็นเกณฑ์ พบว่าความสูงกับปฏิบัติการที่ใช้สติปัญญา (intellectual performance) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ยิ่งไปกว่านั้นยังพบอีกว่าในเด็กที่ขาดอาหาร อายุสมองจะมีความสัมพันธ์กับส่วนสูงตามอายุมากกว่าอายุปฏิทิน การวิจัยนี้แสดงว่าโภชนาการและครรชนภาวะโภชนาการมีความสัมพันธ์กับเขาวงมัญญา

ส่วนการศึกษาโดยวิธีตรวจสอบอาหารที่บริโภคของคูเกลแมส พอล และแซมมูเอล¹⁶ (Kugelmass, Paull and Samuel) ก็ได้ผลตรงกัน โดยเขาได้ทำการวิเคราะห์

¹⁵R. Ramos - Galven, "Nutrition and Society," The Journal of the American Medical Association, 215(1971), pp. 94 - 100.

¹⁶I.N. Kugelmass, L.F. Paull, and E.L. Samuel, "Nutrition improvement of Child mentality," American Journal Medical Science, 208(1944), p. 631.

ผลการปรับปรุงโภชนาการที่มีต่อปฏิบัติการที่ใช้สติปัญญา (mental performance) ในเด็กที่มีระดับอายุและระดับเชาวน์ปัญญาเดียวกัน แต่มีภาวะโภชนาการอยู่ในระดับต่างกัน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีอายุอยู่ระหว่าง 2 ถึง 9 ปี กลุ่มละ 50 คน กลุ่มแรกมีสติปัญญาปกติและได้รับอาหารดี อีกกลุ่มหนึ่งมีสติปัญญาปกติแต่ขาดอาหาร หลังจากที่ได้แก้ไขภาวะโภชนาการในเด็กกลุ่มที่ขาดอาหารให้ดีขึ้นโดยใช้เวลา 1 ถึง $3\frac{1}{2}$ ปีแล้ว เด็กทั้งสองกลุ่มได้รับการทดสอบทางจิตวิทยาซ้ำอีก ผลปรากฏว่าระดับเชาวน์ปัญญาของกลุ่มเด็กที่ได้รับอาหารดีแต่แรกเริ่มจะอยู่ในระดับคงที่ ส่วนเด็กที่ขาดอาหารแต่แรกเริ่มและได้รับการแก้ไขทางโภชนาการให้ดีขึ้นจะมีเชาวน์ปัญญาเฉลี่ยสูงขึ้น 18 คะแนน การวิจัยนี้ยืนยันว่าโภชนาการมีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญา

อีกทางหนึ่ง รามอส-กาลเวน¹⁷ (Ramos - Galvan) และผู้ช่วยของเขา เสนอแนะว่าผู้ที่อยู่ในชนบทหรือชนชั้นต่ำน่าจะเป็นตัวอย่างของข้อซึ่งที่สำคัญ ในการทำนายความคืบหน้าทางสติปัญญามากกว่าฐานะทางโภชนาการ โดยเขาเปรียบเทียบกับปฏิบัติการที่ใช้สติปัญญา ในระดับอายุต่างกันของเด็กชั้นสูงในเมือง เด็กชั้นต่ำในเมืองพวกที่ได้อาหารดีและอาหารเลว และพวกที่ได้อาหารดีและได้อาหารเลวที่อยู่ในชนบทในเม็กซิโก เด็กชั้นสูงที่ได้รับอาหารดีจะมีคะแนนสูงสุด เด็กชั้นต่ำในเมืองที่ขาดอาหารในกลุ่มระดับอายุที่ต่ำลงจะมีคะแนนสูงไม่เท่ากับเด็กที่ได้รับอาหารดีในระดับชั้นเดียวกัน แต่เด็กขาดอาหารในเมืองก็ยังมีคะแนนในการทดสอบสติปัญญาสูงกว่าเด็กชนบท แสดงว่านอกจากโภชนาการที่มีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญาแล้ว ยังมีองค์ประกอบอื่นที่มีผลต่อเชาวน์ปัญญาด้วย

---

¹⁷R. Ramos - Galvan, Arturo Vinugra C., Carlos A. Mariscal, "Aspect Sociales Y Epidemiologicos, Humanismo Y Pediatría" in The Journal of the American Academy of Pediatrics, edited by Craviote Joaguin 38(August, 1966).

จากการศึกษาของแมคเคย์ ซิมิสเตอร์รา¹⁸ (Mckay and Simisterra) และผู้ช่วยของเขา โดยการตรวจสอบอาหารที่บริโภคและจัดอาหารเสริมโปรตีนให้เด็กวัยก่อนเข้าเรียนที่ขาดอาหาร พร้อมๆกับการเร้าในค่านให้เก็คความคิดเข้าใจ (cognitive stimulation) การเร้าทางกาย และให้กระตุ้นทางกายและความคิดแทนอยเหมือนกัที่เด็กได้รับที่บ้านตามปกติ ในขณะที่ทุกๆกลุ่มมีขนาดของร่างกายเพิ่มขึ้น กลุ่มเด็กที่มีการเร้าให้ไซความคิดจะทำแบบทดสอบทางสติปัญญาได้กักรกว่ากลุ่มที่ได้รับ การกระตุ้นทางกาย ส่วนกลุ่มที่มีการเร้าต่ำจะไม่แตกต่างไปจากกลุ่มควบคุม นี้แสดงให้ เห็นว่าเฉพาะการให้อาหารเท่านั้นไม่ไคมีผลช่วยสร้างความสำเร็จทางสติปัญญาให้สูงขึ้น

จากการศึกษาของเนฟฟ์¹⁹ (Neff) พบว่าเด็กที่พ่อแม่มีรายไดต่ำทำงานประเภทไซแรงงานและมีการศึกษานอย เด็กพวกนี้ จะเรียนและทำแบบทดสอบทางเขาวนปัญญาได้คั้นอยกว่าพ่อแม่ที่มีรายไดสูง มีอาชีพที่ตองไซความชำนาญและมีระดับการศึกษาสูงกว่า การศึกษาเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่า ยังมีองค์ประกอบอื่นที่เขามามีผลต่อคะแนนในแบบทดสอบเขาวนปัญญา

จากการวิจัยที่แล้วมาพบไคว่าสิ่งแวดลอมอื่นนอกจากภาวะโภชนาการที่มีส่วนสัมพันธ์กัการทดสอบทางสติปัญญาในเด็กที่ขาดอาหาร ในระหว่างองค์ประกอบทัั่วไปที่ช่วยในการพัฒนาเขาวนปัญญาของเด็กตามทีกล่าวมาแล้ว ยังมีอีกหลายอยางได้แก่ระดับการศึกษาของพ่อแม่ โดยเฉพาะอยางยิ่งทัศนคติของแม่พบว่ามื่ออิทธิพลอยางมาก

¹⁸H.F. Mckay, A.C. Mckay, L. Simisterra, "Behavior effects of nutrition recuperavan and programmed stimulation of moderately malnourished preschool age children," The Journal of the American Medical Association, 215(January, 1971.)

¹⁹N.S. Neff, "Socioeconomic status and intelligence: A critical survey," Psychological Bulletin, 35(1936), p. 727.

1 ต่อพัฒนาการทางสติปัญญา²⁰

ผลการวิจัยของอนุสิทธิ์ รัชตะศิลป์²¹ ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญากับภาวะโภชนาการของนักเรียนอายุ 7 ถึง 11 ปี ของโรงเรียนบางเขน โดยใช้น้ำหนักเป็นเครื่องแบ่งระดับโภชนาการ แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเวคสเลอร์ สำหรับเด็กเป็นแบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญา การวิจัยพบว่าเด็กที่มีน้ำหนักตัวต่ำกว่าปกติ จะมีคะแนนการทดสอบเชาวน์ต่ำลงไปด้วย

จากผลของการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างโภชนาการ และพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งอาจสรุปได้ว่า การขาดอาหารในระยะพัฒนาการจะทำให้ขนาดของร่างกายผิดปกติ การขาดอาหารอาจเป็นอันตรายต่อสติปัญญา แต่ทั้งโภชนาการและพัฒนาการทางด้านสติปัญญาก็มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย

เนื่องจากการศึกษาของคูเกิลแมส พอลและแซมมวล²² พบว่าโภชนาการมีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญา และเจल्लीฟ²³ เสนอว่า การวัดสัดส่วนของร่างกายสามารถใช้เป็นครรชนีบอกถึงระดับโภชนาการได้

เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ทราบว่า ครรชนีภาวะโภชนาการตามที่เจल्लीฟ เสนอไว้ คือ ขนาดของร่างกายตามอายุ ส่วนสูง น้ำหนัก และองค์ประกอบของ

---

²⁰H. Knoblock, B. Pasamanick, "Predicting intellectual potential in infancy. Some variables affecting the validity of developmental diagnosis," American Journal Disease Childhood, 106(1951), 743.

²¹Anusit Rajatasilpin and associates, "Intellectual Development and Its Relationship to the Nutritional Status Among School Children," The Journal of the Medical Association of Thailand, 53:11(1970), pp. 788 - 792.

²²Kugelmass, Paull, and Samuel, op. cit., p. 50.

²³Jelliffe, loc. cit.

ร่างกายจะมีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญาหรือไม่

สมมุติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างครรชนีภาวะโภชนาการกับเชาวน์ปัญญา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์ปัญญา
กับครรชนีภาวะโภชนาการ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุระหว่าง 7 ถึง 11 ปี ทั้งชายและหญิงจำนวน 60 คน จากโรงเรียนสามัญวัดหนึ่ง

ครรชนีที่ใช้วัดภาวะโภชนาการ คือ ครรชนีที่ได้จากการวัดสัดส่วนของร่างกาย (Nutrition Anthropometry) ซึ่งได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง เส้นรอบแขน และไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบบางอย่างได้

1. พันธุกรรม (Genetic constitution) เช่น ขนาดรูปร่างของพ่อแม่ ระดับสติปัญญาของพ่อแม่
2. สภาพาสุขภาพ เช่น โรคกะเพาะ โรคติดเชื้อ และโรคพยาธิต่างๆ ซึ่งมีผลใ้หน้าหนักหุคขงักในระยะที่ม่การเจริญเติบโต
3. สิ่งแวดล้อมทางสังคม เช่น วัฒนธรรม สภาพที่อยู่อาศัย อนามัยของสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของครอบครัวและความกระทบกระเทือนทางจิตใจ

ขอทดลองเบื้องต้น

1. อาหารมีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญา
2. แบบทดสอบวัดเชาวน์ปัญญาเวคส์เลอร์สำหรับเด็กสามารถวัดเชาวน์ปัญญา

ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆของครรภ์ภาวะโภชนาการ
2. ถ้าครรภ์ภาวะโภชนาการมีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญา เราสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ไขฐานะโภชนาการ โดยเฉพาะในด้านการวางแผนเลี้ยงดู การจัดหลักสูตร การจัดอาหารเสริม เช่น โครงการอาหารกลางวัน
3. แมว่าครรภ์ภาวะโภชนาการไม่มีความสัมพันธ์กับเชาวน์ปัญญา ก็ยังได้รับความรู้เป็นการช่วยจำกัดการวิจัยแคบเข้า

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เขาวนัญญา หมายถึง กระแสน้ำที่เกิดจากการทำแบบทดสอบวัดเขาวนัญญา
เวกสเลอร์สำหรับเด็ก

ภาวะโภชนาการ หมายถึง ความสมบูรณ์ของร่างกายอันเป็นผลเกิดจาก
สารอาหารต่างๆที่ร่างกายได้รับ ภาวะโภชนาการของร่างกายอาจอยู่ในระดับที่
ปานกลางหรือต่ำก็ได้

กรณีภาวะโภชนาการ หมายถึง สิ่งชี้ถึงระดับโภชนาการ ในที่นี้หมายถึง
ถึงกรณีวัดสัดส่วนของร่างกาย ซึ่งได้แก่ น้ำหนัก ความสูง เส้นรอบแขน และ
ไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขน